

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

În zi de duminică Eu, Domnul, Mă las cuvânt peste pământ și Mă așez în carte cu povată de viață, căci vieții îi trebuie hrană, îi trebuie putere, îi trebuie pe Dumnezeu mereu, mereu, iar omul este departe, departe de Dumnezeu și de taina vieții, fiindcă omul nu știe, nu vrea să știe ce este viața și de unde vine ea.

Mă așez cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu de la izvor, iar tu ești împărțitor de hrană, împărțitor de viață și de hrană pentru viață, căci Domnul este viața omului, iar cuvântul Său este hrana vieții. Sunt Domnul Iisus Hristos, dătătorul de viață. Cu duh dătător de viață am venit pe pământ și M-am împărțit în toate părțile ca să ia oamenii pe Dumnezeu în ei, o, și am găsit puțină iubire de Dumnezeu în oameni, ca și acum când iarăși vin și iarăși Mă împart și iarăși puțină iubire găsesc pentru întâmpinarea Mea.

Cu duhul învierii vin și n-au oamenii iubire și nu Mă întâmpină când vin. O, de ce n-au oamenii iubire de Dumnezeu, fiilor? Îi amăgește păcatul, mereu, mereu îi amăgește păcatul, că li se face dulce și le ține loc de iubire în ei, o, și Mi-e tare milă de toți oamenii, măi fiilor. E otrăvită cu păcatul ființa lor, și plânge cerul după ei și plânge suspinul Meu pe lângă ei în zilele acestea de venirea a Mea cuvânt peste pământ, căci păcatul este otrava care îl mănâncă pe om și din care omul mănâncă, fiindcă n-are cine să le arate oamenilor calea vieții.

O, trebuie mult iubit Dumnezeu de către cel care îndrumă omul pe calea vieții. Grăim în ziua aceasta despre Duhul Cel dătător de viață, Duhul Care îl luminează pe om făcându-l lumină și împărțitor de lumină ca și Dumnezeu, căci viața lui se face lumină oamenilor și luminează întinericul și văd oamenii să meargă și unde să meargă și cu cine să meargă pe cale, dar mai întâi omul trebuie să nu mai vadă lumea și mersul ei cel cu păcat, căci în lume omul este supus păcatului, fiindcă e tare slab omul și are în el otrava păcatului, o are dintru început, de când omul s-a despărțit de Dumnezeu pentru păcat prin neascultare, iar după neascultare urmează păcatul.

O, poporul Meu de peste tot al cuvântului Meu cel de azi, ferește-te, fiule, de neascultare de Dumnezeu și de cuvântul lui Dumnezeu, căci după neascultare urmează păcatul, iar păcatul este despărțirea de Dumnezeu a omului, este moarte păcatul și îi trebuie înviere apoi omului, trebuie să vină Domnul la el și să-l strige să învieze, să iasă din păcat și să iasă din el păcatul, mai întâi din minte și din inimă, și apoi din trupul lui tot. Această povată s-o ia de la tine tot omul care vede lumina Mea în mijlocul tău, lumină în tine și în jurul tău, iar în ziua aceasta vin la tine, poporul Meu, vin cu oaspeți cerești la masa ta cu Mine.

Se pomenește bisericeste în ceata cuvioaselor Maria Egipteanca, cea care a înviat din păcat când Eu, Domnul, am luminat mintea și inima ei cu Duhul Cel dătător de viață cu Care am venit să lucrez și să luminez pe pământ, și i-am dat ei înviere și lucrare apoi împotriva păcatului, că după înviere omul trebuie să lucreze mult și mereu înviere în el și despărțire de duhul lumii, care îl ispitește din urmă, și multă, multă iubire de Dumnezeu și unire cu Dumnezeu îi trebuie celui înviat, căci altfel nu poate omul să rămână viu după ce înviază din păcat.

Iubirea îl curăță pe om de păcat, și aceasta va grai la masa cea de azi Maria Egipteanca, plină de dor de cuvânt în ea, plină de dor, căci S-a făcut Domnul iubire și dor în ea, și numai așa a putut ea lupta cu moartea care stăpânise mădularele ei până ce s-a trezit în ea dragostea, care a trezit-o pe ea.

O, pace ție, fiică luptătoare, pace ție la masa Mea cu poporul cuvântului Meu cel de azi! Amin.

— *Și eu Ți zic Ție: pace Ție, Iisus Hristos, Ție și numelui Tău cel frumos, Domnul meu, Domnul învierii! O, câtă înviere mi-ai dat! O, câtă milă ai arătat sufletului meu cel atât de*

păcătos și trupului meu cel atât de abătut de la poruncile vieții, Doamne! O, cât de bun ești cu cei pierduți de tot când Tu le ieși în cale ca să le dai înviere, Doamne! Trăgeau din mine duhurile păcatului ca dintr-un stârv, și Te-ai milostivit de mine, Doamne, și m-ai scos din lume și m-ai călăuzit departe de ea și i-ai scăpat de păcatul din mine pe cei mulți, cărora le ologeam puterea cea bună prin otrava cea dinăuntrul meu, și care se făcea moarte în mulți. Am slăbit atâtea suflete prin pofta din mine, care trăia cu multul în mădularele mele începând de la dorierea inimii, iar apoi mi-a rămas inima plină de jale în toată vremea mea din pustie pentru sufletele slăbite de mine în vremea desfătărilor mele trupești. „O, ce-am făcut asupra lor!“, așa-mi spuneam, și Te rugam pentru mântuirea mea și a lor, Doamne.

Voiesc să-l rog pe om să se lase de păcat, să strig la toți să vină după Domnul, să-L caute să le dea învierea și ridicarea din păcat, căci omul se ascunde mult în el cu păcatul când vrea să nu i-l știe ceilalți, și e în mare primejdie cel ce se ascunde. Eu nu m-am ascuns cu păcatul și nu mi-a fost greu să mă arăt cu el și nu mi-a fost greu să-mi recunosc păcatele înaintea Domnului și înaintea tuturor, căci inima curată este cea care nu se ascunde în ea cu nimic bun sau rău, și pe aceea o ajută Domnul cu dragostea cea de sus, căci de ar ascunde omul pe cele ce le iubește cu inima sa, o, nu se poate ascunde nici în el, nici în altul, căci duhul descoperirii lucrează mult din cer pe pământ, mult cât nu se suie la mintea omului cât lucrează acest duh, care scoate la lumină pe cele ascunse de om, ori spre izbăvirea, ori spre osândirea lui.

O, bietul om, o, bietul om! Zice omul că înnebunește dacă nu ia din păcat, și îi este dor de păcat și de înșelarea de la păcat, dar el, omul, este nebun dacă iubește păcatul și nu mai are cum înnebuni mai mult dacă are atâta dor de păcat, atâta neastâmpăr, atâta pribegie pe calea lui după păcat, și e nebun de pribeag omul, iar păcatul este mai nebun, mai tare peste om cu cât omul este mai gol de ajutor, de Dumnezeu, Care-l ajută pe om împotriva păcatului, dar omul fuge de Dumnezeu și fuge după păcat, săracul.

O, fii ai păcatului, căutați spre nașterea cea din nou, căci sunteți pedepsiți de păcat așa cum am fost eu până la ziua învierii mele din păcat. E pedeapsă în voi păcatul. Vine Domnul pe pământ cuvânt și vă strigă la El. Răspundeți strigării Lui și iubirii Lui, că El e Domnul în-vierii și vă poate învia spre o viață dulce și spre roade dulci ca și El. Neascultării de Dumnezeu îi urmează păcatul, și iată de ce cade omul în păcat. Nimeni să nu se mire de ce ajunge să facă păcat. Face pentru că nu ascultă ceea ce Domnul îi cere să asculte și să facă. Nu este păcat mai mare ca neascultarea, iar după ea urmează păcatele ei. E vremea de post și de rugăciune pentru izbăvire de păcate, iar oamenii n-au putere, n-au frică, n-au voință pentru această ascultare.

O, fii ai păcatului, ascultați, ascultați de orânduielele cele de la Dumnezeu și de la sfinții Lui. Puneți în voi dragostea de Domnul, că de la ea și cu ea vin toate bunătățile ei și vă va veni învierea și va veni la voi harul, pe care Domnul mi l-a dat și mie când m-a despărțit de păcat prin lumina Lui cea de sus, care m-a învățat viața. O, lăsați-vă spre salvare, căci ea vă caută. Iubiți postul de bucate și de păcate, că de la păcatele voastre vin toate suferințele de pe pământ, toate suferințele voastre. Păcatul atrage mânia lui Dumnezeu și pustietate atrage. Rămâne pustiu de oameni pământul când nu mai poate duce pe el omul și păcatele lui.

O, fii ai păcatului, sculați-vă și înviați pământul de sub voi făcând poruncile Domnului pe pământ! O, ce frumoase sunt de împlinit poruncile Domnului! Dacă vreți să vedeți rodul acestor frumuseți trebuie să împliniți cu dor și cu iubire aceste porunci. Ele sunt poruncile vieții, și toate cele zece câte sunt, sunt cuprinse într-o una: să iubești pe Dumnezeu și pe aproapele tău. Iubirea este din cer, nu de pe pământ. Ea este cer, nu este pământ. O, ce fericiți ar fi pe pământ oamenii dacă ar căuta cu mult dor și drag să împlinescă amănunțit poruncile vieții! O, ce fericit ar fi Domnul să aibă ascultare de la om!

O, câtă înviere ar avea omul și cât de înviat ai fi Tu în el, Doamne, dacă el ar iubi și ar căuta să asculte și să facă poruncile vieții! Iată, Tu și poporul Tău de azi, Doamne! O, dacă n-ai fi Tu cu ei, n-ar fi nici ei cu Tine! Dar Tu ai iubit mult și ai zidit acest popor ca să faci bine oa-

menilor din mijlocul lui, că iată cât de mult și bogat izvor s-a făcut cuvântul Tău peste pământ din acest loc binecuvântat, în care Tu și cei din cer aveți sălaș și lucrare cerească între oameni! O, învață-i mereu, învață-i ascultarea de Dumnezeu, învață-i, Doamne, mereu, și dă-le har și lucrare cu har. Fă să se înmulțească peste pământ această lumină și sună, Doamne, învierea și vino, că iată, vii și strigi, și dă-le har celor ce dau să Te audă, că și mie mi-ai dat, și m-ai ajutat, Doamne, să lupt și să Te am și să Te păstrez al meu, Dumnezeul meu, iar Tu pe mine să mă păstrezi a Ta, că acesta mi-a fost dorul după ce duhul învierii l-am avut de la Tine peste ființa mea atât de pierdută până atunci.

O, slavă Ție și harului Tău peste pământ, Doamne! Cetele cerești sunt slava Ta și Te slăvește slava Ta, Te slăvesc cetele cerești, Își slăvesc Stăpânul, căci între cei din cer este ascultare și es-te iubire și este Dumnezeu. Amin.

— Iată învățătură de înviere sun Eu, Domnul, prin sfinții Mei, prin cei ce s-au izbăvit de păcat și s-au sfințit pentru Mine pe pământ! O, câtă ajutorare ai tu prin cei din cer alături cu Mine la masa Mea de cuvânt cu tine, poporul Meu! Te las spre odihnă de sub cuvântul Meu cel de azi și Mă pregătesc să cobor cu mama Mea Fecioara și să grăim cu tine, fiule, și să grăim peste pământ și peste popoare, căci de aici împart cuvântul Meu peste pământ.

O, de ce puteți voi să rămâneți cu Mine, fiilor? De ce lumea nu poate cu Dumnezeu? Acestea vom căuta să le deslușim cu înțelepciune de sus în ziua de praznic sfânt, care urmează. Umbrați, așadar, mereu la ceea ce azi v-am învățat pe voi și pe cei ce iau pe Domnul de la voi, umbrați la taina ascultării și sprijiniți-vă cu ea și cu lucrările ei, căci cei ce nu ascultă greșesc apoi, mări fiilor.

O, poporul Meu, fii destoinic la învățătură și apoi la împlinirea ei peste tine, căci tu trebuie să fii ocrotitul Meu și trebuie lucrat pentru aceasta. Nu strângem masa între Mine și tine. Mă întorc cu zi de praznic împărațesc, fiule poporul Meu. Unii pe alții să ne așteptăm și să ne primim, fiilor. Amin, amin, amin.

24 martie/6 aprilie 2014